

ห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี"

ห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี"
อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

ห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี"

ที่ระลึก

**พิธีเปิดห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี" อำเภอท่าตูม
อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์
วันศุกร์ที่ 23 มิถุนายน พ.ศ.2543**

ร่วมมือกันทำให้ชาวโลกอ่านออกเสียงได้
let's join in making a literate world

วิมลรัตน์

คำนำ

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” เป็นสัญลักษณ์ที่ประชาชนชาวไทยน้อมเกล้าฯ ถวายความจงรักภักดีแด่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และเป็นมิติใหม่ ในการจัดห้องสมุดประชาชน ให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาที่สมบูรณ์แบบ เป็นแรงบันดาลใจที่ประชาชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ได้ผนึกกำลังจัดการศึกษาในรูปแบบต่างๆ หลากหลายรูปแบบ เพื่อกระจายโอกาสไปสู่ประชาชนทุกคน

“เฉลิมราชกุมารี” แนวทางใหม่ในการจัดห้องสมุดประชาชนสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินงานห้องสมุดประชาชนทุกฝ่ายที่ได้อนุเคราะห์แรงกาย แรงทรัพย์ และแรงศรัทธา สนับสนุนเป็นพลังสำคัญผลักดันให้ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำนวยความสำเร็จพร้อมสมบูรณ์

จังหวัดสุรินทร์ จึงขอประกาศเกียรติคุณและขอขอบคุณไว้ในโอกาสนี้

คณะผู้จัดทำ

23 มิถุนายน 2543

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

คำนำ

3

พระราชประวัติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

6

ข้อคิดเห็น

11

❑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

12

❑ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

13

❑ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

14

❑ อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

15

❑ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์

16

❑ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุรินทร์

17

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” มิติใหม่ในการจัดห้องสมุด

18

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม

20

นิเทศนเปรี๊ยะสวาสดีเนียงบัวตูมเนาว์นึ่งปราสาท (ตำนานอำเภอท่าตูม)

25

กำหนดการ

35

รายนามผู้บริจาค

36

พระราชประวัติ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชมงคล เมื่อวันเสาร์ที่ 2 เมษายน 2498 ตรงกับปีมะแม ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังสวนดุสิต โดยมีศาสตราจารย์ นายแพทย์ หม่อมหลวงเกษตร สนิทวงศ์ ถวายการประสูติ เป็นพระราชธิดาองค์ที่ 3 ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ โดยสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ ประทานพระนามว่า “สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนสุดา กิติวัฒนาดุลโสภาคย์” เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2520 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงสถาปนาสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนสุดาฯ ให้ดำรงพระอิสริยยศและพระอิสริยยศศักดิ์เป็น

“สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เจ้าฟ้ามหาดัชนีสิรินธรรัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี”

- ปีการศึกษา 2501 ทรงเริ่มการศึกษา ณ โรงเรียนจิตรลดา
- ปีการศึกษา 2510 ทรงสอบชั้นประโยคประถมศึกษาดอนปลายได้เป็นที่ 1 ของประเทศ
- ปีการศึกษา 2515 ทรงสอบชั้นประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนกศิลปะ) ได้เป็นที่ 1 ของประเทศ
- ปีการศึกษา 2519 ได้รับพระราชทานปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิตเกียรตินิยมอันดับที่ 1 สาขาวิชาประวัติศาสตร์ และทรงได้รับรางวัลเหรียญทองในฐานะที่ทรงสอบได้ที่ 1 ของแผนก
- ปีการศึกษา 2522 ได้รับพระราชทานปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจารึกภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ปีการศึกษา 2524 ได้รับพระราชทานปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปีการศึกษา 2529 ได้รับพระราชทานปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

7 ห้องสมุด “เฉลิมราชกุมารี”

พระองค์ทรงเป็นนักวิชาการ มีพระวิริยะอุตสาหะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในหลายสาขาวิชา ทรงร่วมประชุมทางวิชาการทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ ได้ทรงใช้ความรู้เหล่านั้น เพื่อดำเนินการพัฒนาต่างๆ ตามพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยทุกแห่งในประเทศไทยและในต่างประเทศหลายแห่งได้ทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาคุณวุฒิปันจติกิตติมศักดิ์ ในสาขาวิชาที่ทรงเกี่ยวข้อง นอกจากนี้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ได้ทรงสังเกต ทรงได้ถาม ทรงศึกษาหาความรู้ และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมด้วยพระปรีชาสามารถหลักแหลม ยิ่งทรงเจริญวัยก็ยิ่งปฏิบัติพระองค์เยี่ยงนักปราชญ์ ผู้แสวงหาความรู้เพิ่มเติมเป็นนิจ ตลอดวโรกาสต่างๆ ที่ได้เสด็จพระราชดำเนินเยือนสถานที่ต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทรงจดบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับการเสด็จเยือนนานาประเทศและทรงพระราชนิพนธ์ เกี่ยวกับการเสด็จประพาสพระราชทานความรู้ในเรื่องที่ทรงทราบ เผยแพร่ให้ผู้อ่านได้ทราบต่อไป

การอุทิศพระองค์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ด้วยการทรงงานหนักหลายด้านอย่างมิทรงเหน็ดเหนื่อย และทรงกระทำมาอย่างต่อเนื่องโดยทรงถือหลักว่า “เป็นหน้าที่ของสถาบันพระมหากษัตริย์ที่ต้องทำเป็นประจำอยู่แล้ว” นั้น แสดงให้เห็นแจ้งชัดถึงการที่มีได้โปรดให้การสรรเสริญยกย่องเป็นพิเศษ ทั้งๆ ที่เป็นที่ประจักษ์ชัดในดวงใจของคนทั้งชาติว่า “น้ำพระทัย” ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ยิ่งใหญ่ไพศาลเพียงใด

หลายครั้งหลายคราในสภาพการณ์ทุลักทุเล และสภาพแวดล้อมอันไม่น่าเชื่อสาขาคงของผู้ที่พบเห็นว่าจะทรงปรากฏพระองค์อยู่ ณ ที่นั้น แต่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ กลับไปปรากฏพระองค์เพื่อปฏิบัติพระราชภารกิจสนองงานในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งทั้งหมดก็เป็นไปเพื่อความอยู่ดี กินดี และความผาสุกแห่งมหาชนชาวสยามนั่นเอง ซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ได้ทรงมีพระราชดำรัสในเรื่องนี้ว่า

“จากเหตุที่ขอการพัฒนาช่วยเหลือประชาชนนั้นเห็นจะเป็นเพราะความเคยชินตั้งแต่เกิดจำความได้ก็เห็นทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถและสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงคิดหาวิธีต่างๆ ที่จะยกฐานะความเป็นอยู่ของคนไทยให้ดีขึ้น.... ได้ตามเสด็จไป.... เห็นความทุกข์ยากลำบากของพี่น้องเพื่อนร่วมชาติก็คิดว่าช่วยอะไรได้ก็ควรช่วย ไม่ควรนิ่งดูเฉย เมื่อโตขึ้นพอมีแรงทำอะไรก็ทำไปอย่างอัตโนมัติ โดยทำตามพระราชกระแสหรือทำตามแนวพระราชดำริ การช่วยเหลือเป็นหน้าที่ของสถาบันพระมหากษัตริย์ต้องทำประจำอยู่แล้ว อนึ่งการช่วยเหลือคนที่ตกทุกข์ได้ยากนั้นก็สอดคล้องกับคำสอนในพระพุทธศาสนาด้วยผู้ที่ทำบุญย่อมได้รับความอ้อมอกอ้อมใจคือ ใต้บุญ”

พระราชกรณียกิจของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีนั้นมีมากมายจนมิอาจบรรยายให้ครบถ้วนได้ แต่ละอย่างล้วนยิ่งใหญ่แก่ประเทศชาติทั้งสิ้น พระคุณธรรมอันล้ำเลิศของพระองค์ดังนี้ พระองค์จึงคู่ควรแก่ความเป็น “ปียชาติ” โดยแท้

ข้อคิดเห็น

- * รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
- * รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
- * ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- * อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน
- * ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์
- * ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุรินทร์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่ง เป็นกระบวนการสำหรับพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้เกิดสติปัญญา สามารถดำรงชีพในสังคม ได้อย่างมีความสุข

การจัดการศึกษาจึงเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน ของประชาชนและสถาบันต่างๆ ในสังคม ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ นับเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการให้การศึกษาเป็นการศึกษาด้วยตนเอง เป็นอีกแหล่งความรู้ที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนและกระทรวงศึกษาธิการภาคภูมิใจ สามารถให้บริการทางวิชาการและเป็นศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารสนเทศ ที่สอดคล้องกับสภาวะการณ์ของสังคมในปัจจุบัน

โดยมุ่งเน้นการสนับสนุนการศึกษาของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปในการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะอาชีพ ให้สัมฤทธิ์ผลมากขึ้น

ความพยายามของทุกท่านที่ได้ร่วมกันสนับสนุนการศึกษาให้กับประชาชนครั้งนี้ เป็นเรื่องที่ควรค่าแก่การชื่นชม ยินดีอย่างยิ่ง อาภากรหลังนี้จะเป็นชุมทรัพย์อันมีค่ามหาศาลให้กับประชาชนและประเทศชาติ ใช้เป็นแหล่งความรู้ที่สามารถดักดวงได้อย่างไม่มีวันหมดสิ้นสืบไป

(นายสมศักดิ์ ปรีศนันทน์กุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

"**ส**วทมไทยที่พึงปรารถนาในอนาคต คือสังคมแห่งการเรียนรู้ ประชาชนควรมีโอกาสเลือกรับข่าวสารที่หลากหลาย ตามรสนิยมของแต่ละบุคคล ให้สามารถเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารทั่วโลก ทั้งที่บ้าน ที่ทำงาน และแหล่งความรู้ โดยผ่านสื่อที่หลากหลาย เครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ ตลอดจนสื่อสำเร็จรูปต่างๆ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและวิทยาการสื่อสาร เป็นปัจจัยสำคัญผลักดันให้ทุกคนต้องแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต"

ขอแสดงความชื่นชมยินดีต่อชาวอำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ในโอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงพระกรุณาเสด็จเปิด ห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี" อำเภอท่าตูมในครั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ห้องสมุดแห่งนี้จะเป็นศูนย์รวมของชุมชนเป็นแหล่งวิทยาการที่สำคัญของท้องถิ่น ที่เทียบพร้อมด้วยสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายที่ทุกคนสามารถค้นคว้าหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง อันจะนำมาซึ่งความเจริญ ความเป็นศักดิ์ศรีของจังหวัด ทั้งจะยังประโยชน์ต่อประชาชนทั้งในเขตอำเภอท่าตูม หรือใกล้เคียงให้เกิดการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

การจัดตั้งห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี" ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนแห่งนี้สำเร็จล่วงได้ ด้วยความร่วมมือร่วมใจของพี่น้องชาวท่าตูม และอำเภอใกล้เคียงขอให้ชาวจังหวัดสุรินทร์ได้ช่วยกัน ใช้ห้องสมุดอย่างคุ้มค่า ช่วยกันดูแลรักษา และทำนุบำรุงห้องสมุดแห่งนี้ ให้สถิตสถาพรเป็นศรีสง่าแก่จังหวัดเสมือนเช่นวันนี้สืบต่อไป

(นางสาวกัญญา ทิลปอาษา)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เนื่องในโอกาสเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ผมขอแสดงความยินดีและขอส่งความปรารถนาดีมายังผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้มีห้องสมุดหลังใหม่เป็นที่ศึกษาค้นคว้าในด้านการศึกษา

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ได้ดำเนินการก่อสร้างสำเร็จเรียบร้อยไปด้วยดี ทั้งนี้ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนพี่น้องประชาชนชาวอำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งต่างรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวโรกาสที่พระองค์ท่านทรงเจริญพระชนมายุครบ 36 พรรษา

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ จะเป็นคลังแห่งวิทยาการ ที่จะให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง ได้หาความรู้เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน ตลอดจนสามารถใช้ประโยชน์จากห้องสมุดแห่งนี้ให้มากที่สุด

ผมขอขอบคุณทุกฝ่ายที่ได้ช่วยกันทำงาน และขออาราธนาอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้ผู้ผู้อำนวยการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ จงมีความสุข ความเจริญ มีกำลังใจ กำลังกายที่เข้มแข็ง ที่จะปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมายในด้านการศึกษาต่อไป

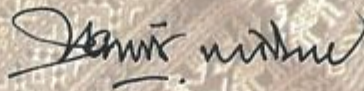
ดร.พนม พงษ์ไพบูลย์
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ในโอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงมีพระกรุณาธิคุณเสด็จพระราชดำเนินเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ นั้น นับเป็นโอกาสที่สำคัญอย่างยิ่ง มีความปลาบปลื้มและความเป็นสิริมงคลแก่ประสกนิกรชาวอำเภอท่าตูมที่มีห้องสมุดเป็นแหล่งความรู้ให้ค้นคว้าสืบไป

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” แห่งนี้ นับเป็นแห่งที่ 70 สำเร็จได้ด้วยพลังบูรณรมรรังษี วัดพระพุทธรบาทเขาพนมดิน หน่วยงาน องค์กร ภาครัฐ เอกชนและประชาชนร่วมบริจาค เพื่อให้ห้องสมุดสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้แก่ชุมชนและประชาชนทั่วไป กระผมขอแสดงความชื่นชมต่อความร่วมมือ ความเสียสละและความตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาอย่างแท้จริง และขอตั้งความหวังร่วมกับประชาชนชาวจังหวัดสุรินทร์ ที่จะร่วมกันพัฒนาห้องสมุดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สมบูรณ์แบบในอนาคตอย่างกว้างขวางตลอดไป

(นายทองอยู่ แก้วไทรสะ)

อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์

ในวโรกาส อันเป็นมหามงคลที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณดั้นเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นองค์ประกอบ พิธีเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม ในวันนี้ ถือเป็นสิริสวัสดิมงคลนำความปลาบปลื้มอย่างหาที่สุดมิได้ มาสู่ประชาชนจังหวัดสุรินทร์

ชาวจังหวัดสุรินทร์รู้สึกภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่มีโอกาสได้แสดงความจงรักภักดี โดยดำเนินการสร้างสมุด “เฉลิมราชกุมารี” ครั้งแรกที่อำเภอศีขรภูมิ และอำเภอกาบเชิง ในปี 2536 พวกเรารู้สึกภาคภูมิใจมากขึ้นอีกครั้งเมื่อมีโอกาสดำเนินการสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูมในครั้งนี้

การดำเนินงานสร้างห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” ในจังหวัดสุรินทร์สำเร็จลงได้ด้วยแรงศรัทธาความร่วมมือร่วมใจของประชาชนจังหวัดสุรินทร์ รวมทั้งการสนับสนุนทุนทรัพย์ จากภาครัฐและเอกชน จึงหวังว่าประชาชนชาวสุรินทร์ จะช่วยกันบำรุงรักษา และพัฒนาห้องสมุดแห่งนี้ เป็นแหล่งวิชาการตลอดไป

นายเกษมศักดิ์ แสนโกชน์
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุรินทร์

นารจัดห้องสมุดประชาชน เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย ที่จัด
ประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นศูนย์รวมของความรู้ ข่าวสาร ข้อมูล
ที่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกระดับ สามารถไปใช้บริการได้อย่างเท่าเทียมกัน

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” เป็นรูปแบบการจัดห้องสมุดที่สมบูรณ์แบบ โดยจัด
สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวโรกาสที่ทรง
เจริญพระชนมายุครบ 3 รอบ และเป็นการสนองพระราชปณิธานที่ทรงต้องการให้มีห้องสมุดที่ดีมี
หนังสือครบทุกประเภทสำหรับประชาชนทุกคน

จังหวัดสุรินทร์ ได้จัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูมแห่งนี้เสร็จ
สมบูรณ์ด้วยแรงศรัทธาของชาวจังหวัดสุรินทร์ โดยมีภาครัฐและเอกชนร่วมกันให้การสนับสนุน
ได้พร้อมใจกันดำเนินงานด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังทรัพย์ เพื่อน้อมถวายแด่พระองค์ท่าน
ด้วยความจงรักภักดี จึงคาดหวังว่าชาวจังหวัดสุรินทร์ โดยเฉพาะชาวอำเภอท่าตูม จะร่วมกันรักษา
และพัฒนาห้องสมุดแห่งนี้ให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ ข่าวสาร ข้อมูลและเป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
ที่มีระบบเครือข่ายเพื่อการศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ให้กับประชาชนอย่างกว้างขวางต่อไป

นายทรงชัย ชัยนังงาน

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุรินทร์

ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” ยึดใหม่ในการจัดห้องสมุด

เนื่องในมิ่งมงคลสมัยที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระชนมายุ 36 พรรษา ในปีพุทธศักราช 2534 เพื่อสนองพระราชปณิธานและแนวทางพระราชดำริในการส่งเสริมการศึกษาสำหรับประชาชนตามที่ทรงแสดงไว้ในโอกาสต่างๆ ได้แก่ ในการประชุมสมัชชาสากลว่าด้วยการศึกษาผู้ใหญ่ เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2533 ได้ทรงพระราชทานลายพระหัตถ์ข้อความว่า

“ร่วมกันทำให้ชาวโลกอ่านออกเขียนได้”

พระองค์ท่านได้พระราชนิพนธ์ เรื่อง ห้องสมุดในทัศนะของข้าพเจ้า ความว่า

“...ความรู้ของมนุษย์เป็นมรดกตกทอดกันมาแต่โบราณเมื่อมีการประดิษฐ์คิดค้นอักษรขึ้น ผู้มีความรู้ได้บันทึกความรู้ของตน สิ่งที่ตนค้นพบเป็นการจารึกหรือเป็นหนังสือ ทำให้บุคคลอื่นในสมัยเดียวกันหรืออนุชนรุ่นหลังได้มีโอกาสศึกษาทราบถึงเรื่องนั้นๆ และได้ใช้ความรู้เก่าๆ เป็นพื้นฐานที่จะหาประสบการณ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ”

ห้องสมุดเป็นสถานที่เก็บเอกสารต่าง ๆ อันเป็นแหล่งความรู้ดังกล่าวแล้ว จึงเรียกว่าเป็นครูเป็นผู้ชี้แนะให้เราแก้ปัญหาวิเคราะห์วิจารณ์ให้รู้สิ่งที่ควรรู้อันชอบด้วยเหตุผลได้

ข้าพเจ้าอยากให้เราทำห้องสมุดที่ดี มีหนังสือครบทุกประเภทสำหรับประชาชน หนังสือประเภทที่ข้าพเจ้าคิดว่าสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือหนังสือสำหรับเด็ก วัยเด็กเป็นวัยเรียนรู้ เด็ก ๆ ส่วนใหญ่สนใจทราบเรื่องราวต่าง ๆ แปลก ๆ ใหม่ ๆ อยู่แล้ว ถ้าเรามีหนังสือที่คุณค่าทั้งเนื้อหาและรูปภาพให้เขาอ่าน ให้ความรู้ความบันเทิง เด็กจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ที่รอบรู้ มีธรรมะประจำใจ มีความรักบ้านเมือง มีความต้องการ ปรารถนาจะทำแต่ประโยชน์ที่สมควร.....”

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ขอพระราชทานพระราชนุญาต ดำเนินโครงการจัดสร้างห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุมารี จำนวน 37 แห่ง ในอำเภอต่าง ๆ ทั่วประเทศเพื่อเฉลิมพระเกียรติ และสนองพระมหากรุณาธิคุณที่พระองค์ทรงมีต่อประชาชนชาวไทย กรมการศึกษานอกโรงเรียน ในฐานะหน่วยงานที่ดูแลห้องสมุดประชาชน ได้นำเสนอโครงการจัดสร้างห้องสมุดเฉลิมราชกุมารี เสนอในที่ประชุมคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษานอกโรงเรียนในฐานะหน่วยงานที่ดูแลเรื่องห้องสมุดประชาชน ที่ประชุมเห็นพ้องต้องกันว่าสมควรดำเนินโครงการนี้เป็นอย่างยิ่ง และได้ นำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระราชนุญาตจากสมเด็จพระเทพ รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงมีเมตตาพระราชทาน พระราชนุญาตให้ดำเนินโครงการ และพระราชทานนามห้องสมุดตามโครงการนี้ว่า “ห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุมารี” โดยมีพระราชนุญาตให้อัญเชิญพระนามาภิไธยประดิษฐานเหนือห้องสมุดด้วย

ห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุมารีแต่ละแห่ง สร้างขึ้นด้วยความจงรักภักดีและความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ประชาชนในท้องถิ่น หน่วยงาน ภาครัฐและเอกชนพร้อมใจน้อมเกล้าฯ ถวายเพื่อสนองพระราชปณิธาน ให้ทุกชุมชนมีแหล่งความรู้ที่พร้อมพร้อมสมบูรณ์ เป็นแบบอย่างของการพัฒนาห้องสมุดสืบไป

ห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุมารี มีความแตกต่างจากห้องสมุดประชาชนทั่วไป ภายใต้วงอาคารจัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบเป็นห้องสมุดสำหรับปัจจุบันและอนาคตที่ไม่ได้บริการเฉพาะการให้ยืมหนังสือเท่านั้น แต่จะมีกิจกรรมต่างๆ ที่สนองความต้องการของประชาชนมีบริการห้องสมุดที่ครบถ้วน เป็นระบบห้องปฏิบัติการทางภาษา โสตทัศนศึกษา มุมหนังสือพระราชนิพนธ์ มุมเด็ก มุมวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น บริการจัดการศึกษานอกโรงเรียน และยังเป็นศูนย์กลางสนับสนุนสื่อต่างๆ แก่แหล่งความรู้หมู่บ้าน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนอีกด้วย ภายนอกอาคารจะมีบริเวณกว้างขวาง รมรื่น สวยงาม

จังหวัดสุรินทร์ ได้เข้าร่วมโครงการและมีห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุมารี จำนวน 2 แห่ง ซึ่งได้เสด็จฯ เป็นองค์พิธีเปิดแล้ว ได้แก่

ห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุมารี อำเภอศีขรภูมิ เมื่อ 24 มิถุนายน 2536

ห้องสมุดประชาชนเฉลิมราชกุมารี อำเภอกาบเชิง เมื่อ 24 มิถุนายน 2536

สำหรับห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม เป็นแห่งที่ 3 ของจังหวัดสุรินทร์ โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินมาเป็นองค์ประธานในพิธีเปิด ในวันที่ 23 มิถุนายน 2543

ห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี" อำเภอท่าตูม

ความเป็นมา

กรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้ประกาศจัดตั้งห้องสมุดประชาชน อำเภอท่าตูม ตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 โดยในระยะแรกไม่มีอาคารห้องสมุดเป็นเอกเทศถาวร ได้ขออนุญาตใช้อาคารของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอท่าตูมเป็นที่ตั้งห้องสมุด และเปิดให้บริการตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 เป็นต้นมา ต่อมาในปี 2538 จังหวัดสุรินทร์ ได้อนุมัติให้ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุรินทร์ จัดสร้าง ห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี" อำเภอท่าตูม เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ในมหามงคลวโรกาสฉลองสิริราชสมบัติครบรอบ 50 ปี ขึ้นเป็นแห่งที่สามของจังหวัดสุรินทร์ โดยจัดสร้างที่อำเภอท่าตูม

ผลการดำเนินงาน

พื้นที่ก่อสร้าง ได้ขอใช้พื้นที่เพื่อการก่อสร้างอาคารจากโรงเรียนท่าตูมประชาเสรมวิทย์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งครอบครองที่ราชพัสดุและได้ก่อสร้างอาคารบนที่ราชพัสดุ แปลงหมายเลขที่ สร.796 ตั้งอยู่ที่ ถนนปัทมานนท์ ตำบลท่าตูม อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ มีพื้นที่จำนวน 2 งาน ตัวอาคาร จัดสร้างตามแบบมาตรฐาน เป็นอาคาร 2 ชั้น ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารห้องสมุดประชาชน "เฉลิมราชกุมารี" อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ เป็นแบบแปลนขยายข้างงบประมาณ ได้จัดหางบประมาณเพื่อดำเนินการก่อสร้าง จากการบริจาคของประชาชน โดยไม่ได้อาศัยงบประมาณจากทางราชการแต่อย่างใด โดยมีรายการ ดังนี้

1. จากการทอดผ้าป่า จำนวน 3 ครั้ง เป็นเงิน 563,072 บาท
2. จากเช่าบูชาเหรียญ "หลวงปู่ธรรมรังษี" รุ่นสุริยุปราคาเต็มดวง (ตะวันตก) เป็นเงิน 653,550 บาท
3. จากผู้อุปถัมภ์โครงการ แยกเป็น

(1) บริษัท ไทยประกันชีวิต	จำนวน	1,000,000 บาท
(2) นายสุข รังคกุลนิววัฒน์	จำนวน	100,000 บาท
(3) นายอุทัยพันธ์ และนางวรรณพร สงวนเสริมศรี	จำนวน	350,000 บาท
(4) นายพิศาล มูลศาสตรสาทร	จำนวน	100,000 บาท
(5) บริษัท เทเลคอมเอเชีย จำกัด	จำนวน	30,000 บาท
(6) ผู้บริจาครายละ 20,000 บาท จำนวน 3 ราย	จำนวน	65,600 บาท
(7) ผู้บริจาครายละ 10,000 บาท จำนวน 94 ราย	จำนวน	680,000 บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น		3,542,222 บาท

ห้องเฉลิมพระเกียรติ

หัวใจของห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” คือห้องเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอพระราชประวัติ พระปรีชาญาณ และพระมหากรุณาธิคุณในสมเด็จพระรัตนราชสุตาภสยามบรมราชกุมารี ที่มีต่อประชาชนชาวไทย

ห้องหนังสือ

หนังสือที่จัดบริการประกอบด้วย หนังสืออ้างอิง นวนิยาย สารคดีและแบบเรียนในระดับชั้นต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนนอกโรงเรียนสามารถยืมหนังสือเรียนไปใช้ นอกจากนี้ยังมีหนังสือพิมพ์และวารสารจัดบริการ พร้อมกฤตภาค จุลสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ

ห้องเด็กและครอบครัว

จัดรูปแบบที่น่าสนใจ ตั้งแต่หน้าประตู ซึ่งจำลองบ้านคุณหนู ภายในจัดบริเวณเฉพาะสำหรับเด็กและครอบครัวด้วยการจัดหนังสือและสื่อนานาชาติซึ่งมีทั้งสื่อทดลองที่ผู้ใช้สามารถทดลองด้วยตนเองหรือเป็นกลุ่ม เครื่องเล่นและสื่อสาธิต ในบริเวณนี้จัดบรรยากาศดึงดูดความสนใจ มีเวทีสำหรับคุณหนู กระโจมหลังน้อย พร้อมจัดที่นั่งอ่าน ที่นั่งเล่น มีบริเวณจัดกิจกรรมที่เด็กและครอบครัวสามารถมีส่วนร่วม

ห้องนิทรรศการ

นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นิทรรศการวันสำคัญและเทศกาล โดยจัดไว้ที่ห้องกลางบริเวณด้านบน ประกอบด้วย หนังสือพระราชนิพนธ์ ภาพพระราชมณเฑียรกิจ คอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดียที่สามารถใช้ศึกษาด้วยตนเอง

ห้องธรรมรังษี

นำเสนอประวัติของพระธรรมรังษี ที่เป็นที่เคารพของชาวอำเภอท่าตูมและจังหวัดสุรินทร์ หนังสือพระไตรปิฎก รวบรวมหนังสือและเทปธรรมะ ใต้ร่มบุชา สมุดสวดมนต์ไหว้พระ เพื่อประโยชน์ในการศึกษากันคว้าอีกด้วย

ห้องเทคโนโลยีทางการศึกษา

เป็นห้องที่มุ่งพัฒนาให้เป็นศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาของอำเภอและจังหวัดสุรินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะบริการสื่อเพื่อการศึกษาค้นคว้า เพื่อส่งเสริมการศึกษาด้วยตนเอง เพื่อประกอบการเรียนการสอนทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน การศึกษาตามอัธยาศัย

ห้องบัวตุม

ปราสาทนางบัวตุม เรื่องราวของชาวส่วยกับความผูกพันของช้าง ความเชื่อพิธีกรรมของชาวส่วยภาพแสดงงานช้างของจังหวัดสุรินทร์ภาคเวียงเหนือประเพณีสวาศดีเนียงบัวตุมเนนิงปราสาทตำนานอำเภอท่าตุม หัตถกรรมผ้าไหม และความภูมิใจของชาวท่าตุม

คำขวัญอำเภอท่าตุม

ท่าตุม ช้างใหญ่

ประเพณี เรือยาง

เลื่องลือ ทุ่งกุลา

ผ้าไหมเนื้อดี

ช้างหลามจับใจ

งามตาแม่น้ำมูล

หมู่บ้านปั้นหม้อ บ้านน้ำคำ ต.หนองบัว

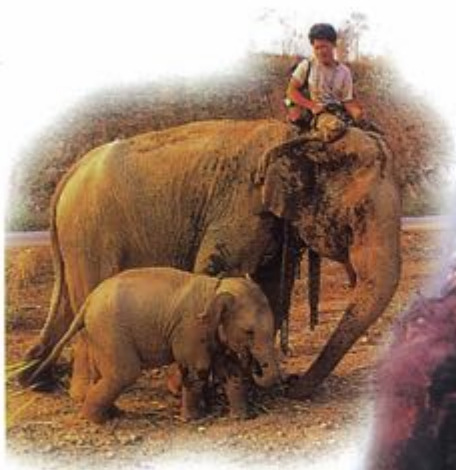
หมู่บ้านปั้นหม้อ บ้านน้ำคำ ต.หนองบัว

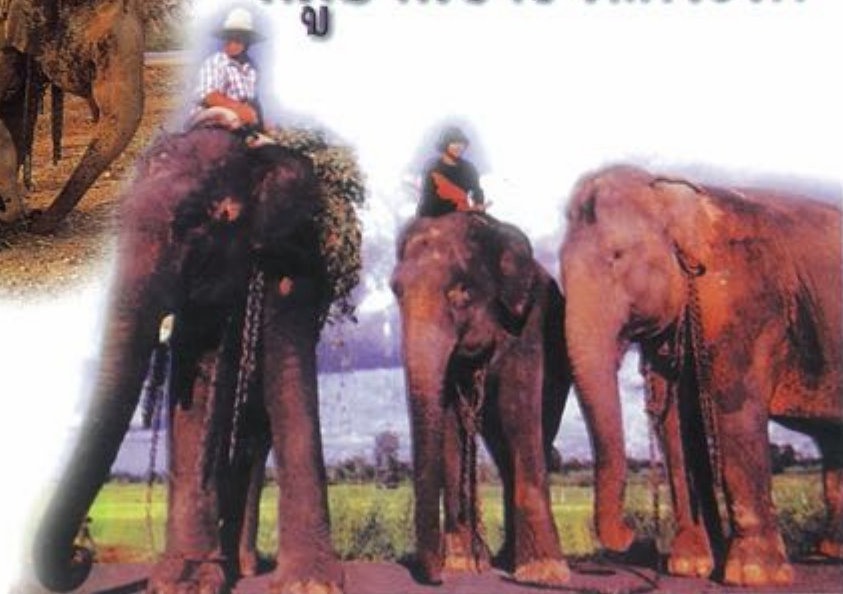
หมู่บ้านข้าวหลาม ต.ท่าศิลา

หมู่บ้านข้าวหลาม ต.ท่าศิลา

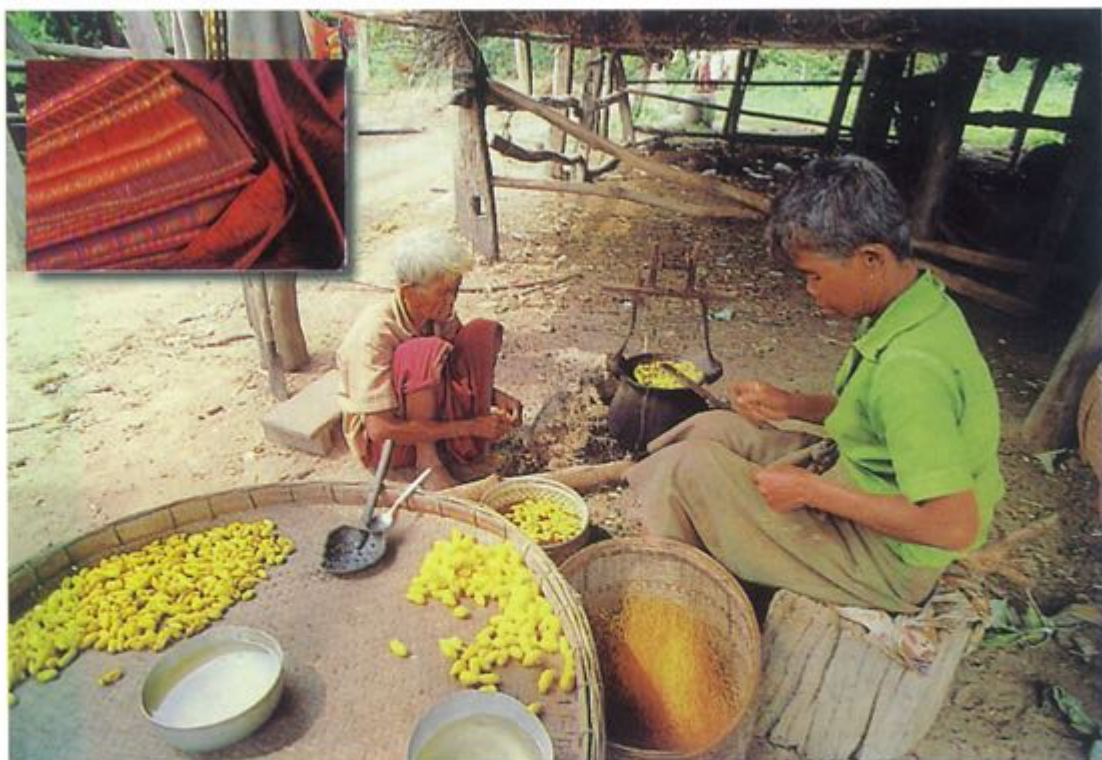

หมู่บ้านช้าง ต.กระโพ

หมู่บ้านช้าง ต.กระโพ

นิเวศนปริเยะสวาสดี เนียงบัวตูมเนาวันัง ปราสาท

ตำนานอำเภอท่าตูม

อดีตกาล ในอดีตกาลนานมาแล้ว ในกาลสมัยเมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยังมีได้ตรัสรู้ มีธิดานางหนึ่ง ชื่อนางกุลธิดากุมารี บิดามีอาชีพทำไร่ปลูกข้าวสาธลี เลี้ยงชีพตลอดมา จนเจริญวัยสาว มาวันหนึ่งบิดามารดาได้ให้นางกุลธิดาไปดูแลข้าวสาธลีในไร่นั้นแทน นางได้ไปเฝ้าไร่อยู่แต่ผู้เดียว พอถึงเวลารุ่งสว่าง มีพระรุรงค์เดินเข้าไปบิณฑบาตในไร่ของนางกุลธิดา นางได้ถวายดอกปทุมชาติ หรือดอกบัว พร้อมด้วยข้าวดอกประมาณ 500 เม็ด แต่พระปัจเจกพุทธเจ้า ในขณะเวลาเดียวกันได้มีนายพรานไพร่ผู้หนึ่งก็ถวายมังสะอันมีรสแต่พระปัจเจกพุทธเจ้าองค์นั้นด้วยเช่นกัน

สายชะวาระคำขูกู้ตว่า กล่าวฝ่ายนางกุลธิดากุมารี และพรานผู้นั้น ครั้นดำรงชีพอยู่ตามอายุกาลแล้ว ครั้นเมื่อสิ้นชีพวายชนม์ ด้วยอันสงสัจจากที่นางได้ถวายดอกบัวและข้าวดอก และมังสะแต่พระพุทธเจ้า ได้ส่งให้นางและพรานไปเกิดยังเทวโลก สรวงสวรรค์วิมานเป็นบริวารของพระอินทร์ แต่เป็นเพราะว่ามีได้สร้างถาวรวัตถุอันใด จึงไม่มีวิมานเป็นของตนเอง แต่ถึงจะเป็นบริวารของพระอินทร์ นางกุมารี และพรานไพร่ก็ยังภูมิใจเหลือล้นเพราะบริบูรณ์ด้วยเทพอัปสรกัลยา และต่างก็ปลื้มปีติยิ่งนัก ในวิมานทิพย์ของนาง เมื่อจะไปไหนมาไหน ก็สามารถล่องลอยไปได้โดยไม่ต้อง

ใช้กำลังกายหรือกลไกอะไรเลย นางอินดีปรีดาในเมืองสวรรค์เป็นอันมาก จนเมื่อกาลเวลาล่วงไป เมื่อถึงคราวที่นางจะสิ้นอายุขัยในเมืองสวรรค์แล้ว พระอินทร์ล่วงรู้ว่านางกุลธิดาหมคนุญในสวรรค์แล้ว ได้ตรัสเรียกนาง พร้อมพราณเทพบุตรมา แล้วตรัสแก่เทพบุตรเทพธิดาทั้งสองนี้ว่า เจ้าทั้งสองหมคนุญในสวรรค์แล้ว จะต้องลงไปจุติในมนุษยโลก เพื่อสร้างสมบารมีสร้างบุญกุศล ในชาติต่อไป เมื่อเทพบุตรเทพธิดาทั้งสองได้ฟังบัญชาของพระอินทร์ ก็เกิดความสับสน กระวนกระวายใจ นึกเสียดายวิมานสวรรค์ แต่ต้องจำใจเพราะหมคนุญ พระอินทร์ได้สั่งให้ไปเกิด ในสถานที่เดียวกันและอยู่ด้วยกันสร้างบารมีด้วยกัน เพื่อจะได้กุศลผลบุญได้ไปเกิดในสวรรค์ชั้น ดาวดึงส์ต่อไป เมื่อพระอินทร์ได้ประทานพรแล้ว ทั้งสองได้จุติลงมายังโลกมนุษย์ ในขณะที่ล่องลอยมา ได้เกิดเหตุลมพัดอันแรงกล้า ทำให้เทพบุตรเทพธิดาทั้งสองมีอันต้องพลัดพรากจากกันไปคนละ ทิศละทาง โดยนางเทพธิดาพลัดตกลงไปในสระซึ่งอุดมไปด้วยสัตว์น้ำนานาชนิด มีเต่า ปลา ปู กุ้ง หอย ในสระนั้นมีน้ำที่ใสสะอาด มีบัวนานาพันธุ์ ได้แก่ สัตบุศย์ สัตตง บัวลินจง บัวจงกลนี บัว นิลุบล บัวขาบ บัวหลวงและในบัวหลวงนี้เองมีดอกหนึ่งดอกใหญ่กว่าบัวทั้งปวง ด้วยบารมีที่นาง กุลธิดาได้เคยถวายดอกบัวแด่พระปัจเจกพุทธเจ้าทำให้นางได้จุติถือกำเนิดในดอกบัวใหญ่นี้

กล่าวถึงพระพรหมโลก ซึ่งอยู่ในเมืองพาราณสี ได้ไปศึกษาศิลปวิทยา ยังเมืองดักศิลา เมื่อเรียนจบไตรเพทแล้ว ได้ออกบวชเป็นฤาษี ชื่อว่าพรหมโลฤาษีบำเพ็ญพรตตามลักษณะของ ฤาษีนั้นจนได้ฌานสมาบัติ จึงได้เดินทางเพื่อไปบำเพ็ญตบตบยังป่าหิมพานต์ กินผลไม้เป็นอาหาร เพื่อยังชีพบำเพ็ญเพียรเสมอมา

วันหนึ่งพรหมโลฤย ได้ลงไปในสระเพื่อสรงน้ำ พอลงไปถึงสระพบว่าที่สระแห่งนั้นมีบัวดอกหนึ่งมีลักษณะใหญ่กว่าดอกอื่น พรหมโลฤยจึงไปดู พบทารกน้อยอยู่ในบัวนั้น พรหมโลฤยจึงได้นำดอกบัวนั้นพร้อมกับทารกน้อยขึ้นมา ปรากฏว่าเป็นนางทาริกากุลธิดา และได้ชุบเลี้ยงทารกน้อยเป็นบุตรบุญธรรม พรหมโลฤยนั้นได้ให้ทารกน้อยคู่นี้มือของตนเองแทนนมมารดา เมื่อ ทาริกาเจริญวัยแล้ว พรหมโลฤยได้ตั้งชื่อให้ว่า “นางบัวตูม” เพราะชาติกำเนิดของนางนั้นถือกำเนิดในดอกบัว แต่บัวดอกนั้นไม่บานเหมือนบัวดอกอื่นๆ บัวดอกนั้นยังคงอยู่เพราะเหตุนี้เองจึงขนานนามว่า “นางบัวตูม”

ฝ่ายพระอินทร์ ที่อยู่บนสรวงสวรรค์ได้ทอดพระเนตรดูว่ากุลธิดาเทพธิดาและเทพบุตร ได้ลงมาจุติที่ไหนแล้วเมื่อทอดพระเนตรดูด้วยทิพยเนตร รอบๆ สากลชมพู เห็นนางกุลธิดาได้ไปจุติยังโลกมนุษย์ได้พรหมโลฤยเป็นผู้ชุบเลี้ยง แต่ยังไม่มิตที่พำนักพักอาศัย พระอินทร์จึงลงมาและได้แปลงเป็นดาผ้าขาว และเห็นนางกำลังอยู่กับพรหมโลฤย จึงแสวงเข้าไปถามว่านางเป็นบุตรของใคร พรหมโลฤยจึงบอกแก่ดาผ้าขาวว่านางเป็นบุตรบุญธรรมของอาตมา อาตมาเอานางมาจากดอกบัวในสระใหญ่นั้น และถามต่อไปว่านางชื่ออะไร พรหมโลฤยจึงบอกว่าอาตมาขนานนามนางว่านางบัวตูม เพราะชาติกำเนิดของนางเกิดในดอกบัวตูมดอกใหญ่นั้น ดาผ้าขาวจึงบอกพรหมโลฤยว่านางเป็นเทพธิดา จูติลงมาจกสวรรค์ พรหมโลฤยจึงถามดาผ้าขาวว่า ตอนที่นางบัวตูมยังไม่มีที่อยู่อาศัยและที่อยู่ของนางเป็นอย่างไร ดาผ้าขาวบอกว่า ที่อยู่ของนางจะต้องเป็นปราสาท พรหมโลฤยจึงขอให้ดาผ้าขาวสร้างเป็นที่พำนักให้ ดาผ้าขาวจึงแสดงคนแก่พรหมโลฤยให้รู้ว่าเป็นพระอินทร์ และรับจะสร้างปราสาทให้ แล้วจึงขึ้นไปบนวิมานสวรรค์สั่งให้พระวิศณุกรรมลงไปเนรมิตปราสาทให้นางบัวตูม ปราสาทนี้มี 3 ห้อง คือ ห้องหนึ่งเป็นที่อยู่ของพรหมโลฤย ห้องที่สองเป็นที่อยู่ของนางบัวตูม อีกห้องหนึ่งเป็นที่บำเพ็ญพรตของพรหมโลฤย พร้อมเครื่องนุ่งห่มและเครื่องใช้สอยของนางบัวตูม รวมทั้งอาหารและเครื่องอุปโภคด้วย นางบัวตูมและพรหมโลฤยได้อาศัยปราสาทนี้เป็นที่อยู่ตลอดมา

กล่าวถึงเทพบุตรที่ลงมาจุติพร้อมนางกุลธิดา ในขณะที่ลงมานั้นได้ถูกลมพัดอันแรงกล้าทำให้เทพบุตรแยกไปคนละทิศละทางกับนางกุลธิดา เทพบุตรนั้นได้ลงมาเกิดยังเมืองพิมาย กษัตริย์ของเมืองนี้ทรงมีพระนามว่าพระเจ้าพรหมทัตและมีพระมเหสีพระนามว่า นางนวลเทวี ยังไม่มีโอรส เทพบุตรจึงมาจุติยังครรภ์ของนางนวล

เทวี ในขณะที่ลงมาจุนั้น ภายในบริเวณลานพระราชวังของเจ้าเมืองพิมาย มีม้าตัวเมียสีขาวเข้ามาหากินในพระราชวัง พระเจ้าพรหมทัตสั่งให้อำมาตย์ไล่ม้านั้นออกไป ม้านั้นก็เข้ามากินหญ้าอีก เดี่ยวก็ไล่ไปมันก็เข้ามากินหญ้าในลานพระราชวังเป็นอย่างนั้นตลอดมา เมื่อพระนางนวลเทวีทรงประสูติพระราชโอรส ม้าขาวตัวนั้นก็ตกถูกเป็นตัวผู้ พระเจ้าพรหมทัตเห็นดังนั้นจึงตรัสสั่งให้นำม้านั้นมาเลี้ยงไว้ในพระราชวัง เพราะเห็นว่าเป็นม้าคู่บารมีของพระโอรส เมื่อพระนางนวลเทวีทรงประสูติพระราชโอรสแล้ว พระเจ้าพรหมทัตจึงเรียกให้ไพร่หลวงทั้งหลายมาตั้งชื่อให้พระราชโอรสทรงมีพระนามว่า “ท้าวสวาสดี” ส่วนลูกม้านั้นทรงตั้งชื่อว่า “อาชาไนย” ซึ่งเป็นม้าคู่บารมีของท้าวสวาสดี พระเจ้าพรหมทัต นางนวลเทวี นางสนม กำนัล ทั้งหลายทรงเลี้ยงดูพระโอรสจนเติบโตใหญ่

กล่าวถึงนางบัวชุม อยู่กับพรหมโลฤๅษีจนเติบโตใหญ่ เวลาพรหมโลฤๅษีออกไปเก็บผลหมากรากไม้ในป่านานวันกว่าจะกลับนางอยู่คนเดียวเปล้าเปลี่ยวเดียวดาย กลัวสัตว์ร้ายต่างๆ นานา นางคิดอยากจะมีคู่ครองแต่ตั้งแต่เกิดมานางยังไม่เคยพบเห็นผู้ใด จึงจะเสียดายดู นางได้เก็บดอกคำควน มาร้อยเป็นมาลัย เก็บใบไม้ทำกระทงและเอาพวงมาลัยและเส้นผมของนางใส่ไปในกระทงไปลอยยังแม่น้ำมูล เมื่อถึงปากแม่น้ำมูล นางยกกระทงขึ้นตั้งจิตอธิษฐานว่า ขอเดชะบุญบารมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในพิภพและในสากลโลก จงช่วยนาง หากจะมีคู่ครองก็ขอให้กระทงนี้ลอยไปหาคู่ครองด้วย หากคู่ครองอยู่ทางทิศใด ก็ขอให้กระทงลอยไปหาคู่ครองจนถึงด้วย เมื่อนางอธิษฐานเสร็จก็วางกระทงลง กระทงก็ลอยทวนกระแสน้ำไปยังทิศตะวันตก เมื่อกระทงลอยไปพ้นสายตา นางจึงกลับไปยังปราสาทอันเป็นที่อยู่ของนาง

กล่าวถึงท้าวสวาสดี ซึ่งอยู่ในเมืองพิมาย อยากเสด็จประพาสแม่น้ำมูล จึงได้กราบทูลลาพระบิดามารดาไปแม่น้ำมูล พระบิดาไม่เห็นด้วยจึงห้ามปรามไม่อนุญาตให้ไป แต่ท้าวสวาสดีเองก็ไม่ยอม ขอแต่จะไปอย่างเดียว เมื่อห้ามไม่ได้พระเจ้าพรหมทัตจึงสั่งให้นางกำนัลและเสนาอำมาตย์ตามไปด้วย เมื่อถึงปากแม่น้ำมูลแล้วก็ได้เปลี่ยนเครื่องทรงลงไปเล่นน้ำด้วยความสนุกสนาน ในขณะที่เล่นน้ำอยู่นั้นเสนาอำมาตย์ และเห็นกระทงลอยน้ำมา จึงบอกแก่ท้าวสวาสดีว่า มีกระทงลอยมา เมื่อกระทงลอยเข้ามาใกล้ เหล่าเสนาอำมาตย์พากันคิดว่าจับกระทงแต่ไม่มีใครสามารถคว้าได้ เมื่อท้าวสวาสดีเอื้อมมือไปกระทงก็ลอยเข้ามาหาด้วยเป็นบุพเพสันนิวาส ท้าวสวาสดีเมื่อได้กระทงแลเห็นพวงมาลัยและเส้นผมของนางบัวชุมเกิดอารมณ์หวนไหวเคลิบเคลิ้มไม่ได้สติสมประดี เหล่าเสนาอำมาตย์เรียกเท่าไรก็ไม่ได้สติ จึงพากันนำท้าวสวาสดีกลับและกราบทูลพระเจ้าพรหมทัตและพระนางนวลเทวีให้ทราบ พระเจ้าพรหมทัตจึงให้หมอหลวงมาดูอาการ และเรียกไพร่หลวงหมอดูและแม่ผดเข้ามา และทรงถามว่า ลูกของเราเกิดอะไรขึ้น หมอดูเหล่านั้นกราบทูลว่าท้าวสวาสดีทรงถูกเสน่ห์เล่ห์กลของหญิงที่ทำการกระทงพวงมาลัยนี้ ต่อเมื่อได้พบกับเจ้าของมาลัยและเส้นผมในกระทงนี้พระอาการของพระโอรสจึงกลับคืนดีได้ พระเจ้าพรหมทัตจึงสั่งให้ทหาร

ปาวประกาศไปทั่วทั้งในเมืองและนอกเมืองให้หาผู้หญิงที่มีหน้าตาสะสวยสวยงาม ให้บอกข่าวให้ทราบโดยทั่วกันไป

กล่าวถึงม้าอาชาไนย เป็นม้าวิเศษคู่บารมีของท้าวสวาสดี และแลเห็นนางบัวตุมลงเล่นน้ำ เห็นรูปโฉมอันงดงามผิดกับคนทั่วไป จึงไปตรัสบอกท้าวสวาสดีให้ทราบ ท้าวสวาสดีจึงขึ้นหลังม้าและไปถึงปากสระน้ำ ท้าวสวาสดีก็ได้บิดปลายคันขางผูกม้าไว้ให้กินหญ้าในปากสระนั้นแล้ว ปีนขึ้นบนต้นไม้ทิศตะวันออกเพื่อรอนางมา เมื่อถึงเวลาดักน้ำ นางบัวตุมถือหม้อน้ำดักน้ำขึ้นไปไว้ และเปลี่ยนเสื้อผ้าลงเล่นน้ำอย่างสนุกสนาน ท้าวสวาสดีได้ขลุ่ยรูปโฉมอันงดงาม รอนางเล่นน้ำเสร็จไม่ได้ จึงลงจากต้นไม้วิ่งเข้าไปหานาง นางแลเห็นคนแปลกหน้าวิ่งเข้ามาก็ตกใจกลัว รีบใส่เสื้อผ้าแล้ววิ่งหนีไป ท้าวสวาสดีวิ่งตามนางไม่ทัน นางเข้าประสาธและปิดประตู ท้าวสวาสดีจึงเดินไปหาประตูแต่ก็มีประตูอยู่ข้างเดียว เท้าสวาสดีเข้าไม่ได้ จึงเอ่ยขึ้นว่า ‘ประสาธหลังนี้เป็นที่อยู่ของใครเป็นที่อยู่ของเทวดาหรือเป็นที่อยู่ของมนุษย์’ นางบัวตุมอยู่ในประสาธตอบว่า ‘ประสาธนี้เป็นที่อยู่ของคนไม่ใช่เทวดา’ ท้าวสวาสดีพูดอีกว่า ‘ถ้าเป็นที่อยู่ของคนเหตุใดเจ้าจึงหนีเข้าไปหลบในห้อง ทำไมไม่ออกมาพูดกัน’ นางบัวตุมตอบว่า ‘เราอยู่กับพ่อฤๅษี ยังไม่เคยพบเห็นใครคนไหนมาก่อน เรากลัว’ ท้าวสวาสดีพูดอีกว่า ‘พี่มาจากเมืองพิมาย ได้พบกระทงของเจ้าที่ลอยไปนั้น เมื่อจับกระทงเราก็คิดเห็นแต่เจ้าของกระทง เราจึงข้ามน้ำข้ามเขามาหา เมื่อเรามาแล้วเหตุใดเจ้าจึงไม่ออกมาพูดกับเรา’ นางตอบว่า ‘เราอยู่กับพรหมโลฤๅษีตั้งแต่เกิด และได้เสี่ยงลอยกระทงไปตามน้ำเพื่อหาคู่ครอง และก็ไม่คิดว่ากระทงจะลอยไปหาใครเลย และตั้งแต่เกิดมาเรายังไม่เคยเห็นใครเลย’ ท้าวสวาสดีเห็นว่านางคงไม่ออกมาแน่ จึงอ้างว่า “พี่มาแต่เช้ายังไม่ทันได้กินอะไรเลย เหนื่อยก็เหนื่อยจนจะทรุดด้วยไม่ไหวแล้ว ขอทานข้าวได้ไหม” นางบัวตุมจึงตอบว่า “ฉันอยู่ที่นี้มานานยังไม่เคยเห็นข้าวเลย เพราะพ่อฤๅษีทานแต่ผลไม้” ท้าวสวาสดี ตอบว่า “ตอนนี้เรากอแห้งจะตายอยู่แล้ว ไหนๆ ก่อนจะตายขอน้ำให้พี่กินบ้างเถิด” นางบัวตุมเห็นว่คนเราไม่ได้ทานข้าวทานน้ำแล้วคงต้องตายแน่ นางหลงกลจึงเปิดประตูและดักน้ำยื่นให้ ท้าวสวาสดีเห็นมีอนางยื่นขันน้ำออกมา ไม่จับขันน้ำแต่จับข้อมือนางไว้แน่น นางจึงดึงมือเข้าไปก็เท่ากับว่าดึงท้าวสวาสดีเข้าไปในห้องด้วย

ขณะนั้นพรหมโลฤๅษีซึ่งเข้าป่าเขาพนมดิน ในขณะที่บำเพ็ญพรตอยู่นกกระเจาบเห็นหมวดเคราของฤๅษีจึงเข้าไปทำรัง และอยู่จนฟักไข่เสร็จจึงพาลูกออกจากหมวดเคราพรหมโลฤๅษีจึงเดินทางกลับ ระหว่างนั้นท้าวสวาสดีจึงพานางบัวตุมไปกราบขอขมาที่ล่วงเกินนางบัวตุม พรหมโลฤๅษีถามท้าวสวาสดีว่าเป็นลูกเต้าเหล่าใคร บ้านเมืองอยู่ไหน ท้าวสวาสดีก็เล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ฟัง ฤๅษีจึงให้นางบัวตุมเด็ดดอกมาขอขมา เมื่อทั้งสองอยู่กินกันสองชั่วเมีย กำลังรักกันก็พาไปนั่งได้ร่มไม้ และเด็ดดอกไม้พุดจามาจากรัก พอเก็บดอกไม้ก็พอกันทั้งดักทั้งร้อยดอกไม้ อยู่อย่างนั้น

ขณะนั้นมีนายพรานบุญเดินมาพบและแอบดูหญิงชายคู่หนึ่ง ทั้งสองนั้นรูปร่างสวยงาม พุดจาไพเราะยิ่งนัก จึงคิดจะยิงเพื่อจะนำไปให้พระเจ้าพรหมทัต เพื่อจะนำผู้หญิงไปอภิเษกสมรส กับท้าวสวาสดี นายพรานบุญนั้นไม่รู้ว่า เป็นลูกของพระเจ้าพรหมทัต เพราะเคยได้ยินแต่ชื่อไม่เคย ได้เห็นรูปร่างหน้าตา จึงยกคันธนูและเล็งไปหาท้าวสวาสดียิงไปโดนตัว แล้ววิ่งเข้าไปจับนาง บัวค่อมมัดมือแล้วจึงเข้าไปในป่า นางก็ได้ร้องขอชีวิตตลอดทาง พอวิ่งไปถึงบ้านสำโรง ตกค่านาย พรานมัดนางไว้กับโคนต้นสำโรง ส่วนตัวเองขึ้นไปผูกอยู่บนต้นไม้ ปล่อยให้นางนอนได้ต้นไม้ คนเดียว นางร้องไห้กลัวเสื่อสิ่งสาราสัตว์

กล่าวถึงพ่อฤๅษีเมื่อไม่เห็นนางบัวค่อมและท้าวสวาสดี ก็รู้ด้วยญาณว่า ทั้งสองเกิดเรื่อง จึงออกตามหาไปพบท้าวสวาสดีนอนตายอยู่ จึงนำกลับไปปราสาทชุบชีวิตให้ฟื้นและสอน ศิลปวิทยาให้จนหมด จึงให้ตามหานางบัวค่อมต่อไป ส่วนนางบัวค่อมนั้น พรานบุญก็ผูกนางไว้ อย่างนั้นไม่ให้ไปไหน ร้อนถึงพระอินทร์ ก็เสกลงมาแปลงเป็นฤๅษีมาแก้มัดให้นาง นางโกรธที่นาย พรานฆ่าสามีตนจึงหิบบิดในยามจ่านายพรานที่กำลังนอนหลับอยู่ เมื่อนางนายพรานตายแล้ว ก็ ลาฤๅษีและเดินทางเข้าไปในป่าตามหาสามีอย่าใครเดี๋ยวเดียวตาย โหนจะกลัวสัตว์ร้าย โหนจะ คิดถึงพ่อฤๅษี เดินร้องไห้อยู่ในป่า ได้ยินเสียงนกโพระดกร้อง ประเด็ก ๆ บ้าง เสียงคูเหว่า ร้อง เตาะเวา-ตา-เวา ก็นึกว่าเสียงผ้าเรียกก็ชะเง้อชะเง้อและหาเป็นที่น่าเวทนายิ่งนัก

ฝ่ายท้าวสวาสดีเมื่อพ่อฤๅษีให้ออกตามหานางบัวค่อมนั้น ก็เดินไปทางทิศตะวันออกเดิน ไปถึงแม่น้ำใหญ่ขวางหน้า คิดจะข้ามแม่น้ำก็แลหาคนพายเรือในท่าเรือนั้นมีคนประจำอยู่ในท่งน้ำชื่อ นางเกร็ด อยู่ประจำใน ท่าเสมิง (คือบ้านบึงล้งก์ ในปัจจุบัน) เมื่อนางเกร็ดได้ยินเสียงเรียกก็พาย เรือพาท้าวสวาสดีข้ามแม่น้ำ นางเกร็ดเห็นท้าวสวาสดีก็อยากจะได้เป็นสามีของนาง จึงพูดเกี้ยว กันไปมา ท้าวสวาสดีก็เกิดพอใจในตัวนางเกร็ดก็เลยได้นางเกร็ดเป็นเมียอีกคน นางเกร็ดก็เลยพา ไปอยู่ปราสาทใต้น้ำท้าวสวาสดีอยู่นานเข้าก็คิดถึงนางบัวค่อม พยายามจะหนีนางเกร็ดแต่ออกไป ไม่ได้เพราะมีแม่น้ำล้อมรอบ จึงออกอุบายขอคาถาแยกน้ำ แต่นางเกร็ดไม่บอก ท้าวสวาสดีอ้างว่า เวลานางไม่อยู่ จะออกไปเที่ยวข้างนอกก็ไปไม่ได้ นางจึงหลงเชื่อบอกคาถาแยกน้ำให้ เมื่อได้ คาถาแยกน้ำแล้ว ตกกลางคืนเมื่อเห็นว่านางหลับแล้วจึงลุกขึ้นใช้คาถาแยกน้ำหนีไป นางเกร็ดก็ วิ่งตามเรียกพี่ ๆ รอน้องด้วย แต่ท้าวสวาสดีขึ้นไปถึงฝั่งก่อนทำให้นางตามไม่ทัน นางจำใจกลับ ด้วยใจอาวรณ์

กล่าวถึงม้าอาชาไนยเมื่อไม่เห็นท้าวสวาสดีกลับมาหา ก็พยายามเดินให้เชือกหลุดออก จากยอดต้นยาง พอหลุดแล้วก็ไปหากินหญ้าที่หนองน้ำ มีหัวหน้ายักษ์อยู่ในเมืองโคกสิงห์ ชื่อ “อา จิตตรา” ได้มาพบม้าอาชาไนยเข้าจึงจับม้าอาชาไนยไปขังไว้ในคอกในปราสาทโคกสิงห์

ท้าวสวาสดีเมื่อขึ้นบนโคกสิงห์แล้วก็เดินตามหานางบัวค่อมต่อไปจนถึงสระแค (ปัจจุบัน เรียกเขาสระสี่เหลี่ยม) ท้าวสวาสดีก็เดินตามขอบสระ เห็นสะอาดเลี่ยนเคียนดี ก็คิดว่าจะต้องมี

คนมาที่นี้แน่ จึงป็นขึ้นไปบนต้นสังแกแอบสังเกตุการณ์ดู เมื่อถึงเวลานางศุกลักษณ์พร้อมด้วยนางสนมมาถึงสระน้ำที่ท้าวสวาสดีแอบอยู่ นางเดินเล่นรอบสระเมื่อมาถึงได้ต้นสังแก นางเปลี่ยนเครื่องเตรียมลงอาบน้ำ เมื่อเสด็จลงไปริมสระน้ำ มองเห็นเงาท้าวสวาสดีในน้ำ นางแปลกใจคิดว่า เป็นเงาของตัวเอง จึงเรียกนางสนมมาดูและพูดว่า เงาของเราแต่ก่อนไม่เคยงามอย่างนี้ วันนี้ทำไมถึงได้งามนักพากันพูดและอึ้งหัวเราะอย่างยินดี ท้าวสวาสดีที่แอบอยู่บนต้นไม้อดขำไม่ได้ จึงหัวเราะเสียงดังออกมา นางศุกลักษณ์ ตกใจเสตุเห็นมีคนอยู่บนต้นไม้ นางตกใจและอายวิ่งหนีเข้าปราสาทไป นางสนมทั้งสองจึงเก็บเครื่องทรงและกำลังจะตามไป ท้าวสวาสดีได้ขอร้องและถามว่านางเป็นใคร อยู่ที่ไหน ชื่อเสียงอะไร และสัญญาว่าจะไปหานางในคืนนี้ นางสนมรับปากจะนำนางศุกลักษณ์ให้ พอดกกลางคืนท้าวสวาสดีก็ไปตามที่ที่นัดไว้และได้พบกับนางศุกลักษณ์ เกี่ยวพาราสีจนนางมีใจและอยู่ด้วยกันฉันทามีภรรยา จนนางมีครรภ์ ท้าวสวาสดีได้ถามนางว่า นางอยู่ที่นี้เคยเห็นม้ามาเดินหากินหญ้าแถวนี้หรือไม่นางบอกว่ามีม้าตัวหนึ่งเข้ามาบริเวณนี้ และขณะนี้ได้ถูกบิดาของนางจับไว้ให้พี่ไปดู ตกกลางคืนท้าวสวาสดีไปดูม้า ม้าอาชาไนยเมื่อเห็นเจ้าของก็จำได้ และบอกกับท้าวสวาสดีว่าเมืองแห่งนี้เป็นเมืองยักษ์ อย่าอยู่เลยให้รีบออกไปเสียเมื่อรู้เรื่องท้าวสวาสดีก็กลับไปหานางศุกลักษณ์ และเตรียมหนีออกจากเมืองยักษ์ แต่ไม่สามารถเอาม้าออกจากคอกได้ จึงได้เรียนวิชาเปิดประตูกรงม้า จนวันหนึ่งเมื่อนางศุกลักษณ์หลับอยู่ ท้าวสวาสดีได้ขโมยเสียงม้าอาชาไนยกระที่บเท้าเรียกก็ลงไปยังกรงม้า ม้าอาชาไนยบอกให้รีบหนีเพราะหากซำข์ยักษ์อาจิตราจะพากันตายหมดท้าวสวาสดีเสกคาถาเปิดกรงม้าแล้วขึ้นหลังพาเหาะหนีไป ข้างฝ่ายนางศุกลักษณ์เมื่อตื่นนอนขึ้นมาไม่เห็นสามีอยู่ข้างกาย นางตกใจเกิดสงสัยหวั่นวิตกที่กรงม้าเปิดและม้าอาชาไนยหายไป นางก็รู้และเมื่อเงยขึ้นไปบนท้องฟ้าก็เห็นท้าวสวาสดีอยู่บนหลังม้ากำลังจะหนีนางร้องให้และวิ่งตามไปกับ ท้าวสวาสดีด้วยแต่เท้าสวาสดีเกรงจะเกิดอันตราย จึงชักม้าหนีไปเสีย นางศุกลักษณ์รำให้ปืมว่าใจจะขาดยักษ์อาจิตราเมื่อได้ขโมยเสียงร้องของ นางศุกลักษณ์ ก็รู้ว่าเกิดเหตุจึงตั้งกลองชัยเป็นสัญญาณบอกเหตุและพาบริวารยักษ์เหาะติดตามไปทันที่ ตามมาทันท้าวสวาสดี ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง หมู่บ้านแห่งนี้จึงได้ชื่อว่า บ้านโพทันทย์ยักษ์ ยักษ์อาจิตรา แปลงร่างเป็นพรหมฤาษี เรียกให้ท้าวสวาสดีหยุด ท้าวสวาสดีไม่หลงกล ชักม้าอาชาไนยเหาะหนีไปอีก อาจิตราและเหล่าบริวารยักษ์ติดตามไปทันเกิดการสู้รบกันขึ้น ยักษ์อาจิตราชักพระขรรค์ฟันท้าวสวาสดีแต่พลาดไปถูกหางม้าอาชาไนย จนขาดและตกลงไปในหนองน้ำ ที่แห่งนี้ปัจจุบันเรียกว่า หนองหางม้า ท้าวสวาสดีเห็นไม่ดิจึงใช้ธนูยิงยักษ์อาจิตราตาย แต่กับเกิดยักษ์อาจิตราสองตน ینگตายไปสองกลายเป็นสี่ เป็นร้อยเป็นพันเป็นหมื่น ท้าวสวาสดีจึงเปลี่ยนเป็นชักพระขรรค์ฟันยักษ์อาจิตราสรีระหลุดจากบ่าตกไปที่บ่อพระขรรค์เล็ดไหลนองเต็มไปหมด และเกิดเป็นเกลือ ณ ที่แห่งนี้เรียกว่า พันชั้น มาจนถึงทุกวันนี้

เมื่อนำยักษ์ตายหมดแล้วท้าวสวาสดีเดินทางต่อไปจนถึง บ้านกระเบื้อง ซึ่งเป็นเมืองมนุษย์ ท้าวสวาสดีพักอยู่ในเมืองนั้น ปล่อยม้ากินหญ้าตามทุ่งหญ้า

กล่าวถึงนางบัวตุม ซึ่งกำลังท้องแก่ นางติดตามหาสามี จนมาถึงขังฝั่งแม่น้ำมูล และข้ามฝั่งที่ทำดินสอ เมื่อข้ามฝั่งไปแล้วก็เดินไปตามชายฝั่งแม่น้ำมูลไปอย่างไร้ทิศทาง ขณะเดียวกันนางสุกัลักษณ์ก็วิ่งตามหาท้าวสวาสดีมาจนถึงฝั่งแม่น้ำมูลเช่นกัน นางตะโกนให้คนเอาเรือข้ามฝั่ง เสียงตะโกนของนางดังก้องไปจนถึงพญานาค พญานาคได้แปลงร่างเป็นม้าพานางข้ามน้ำ และมาพบกับนางบัวตุมได้ถามนางสุกัลักษณ์ว่านางเป็นใครอยู่ที่ไหน จึงต้องมาเร่ร่อนอย่างนี้ นางสุกัลักษณ์บอกว่าตนตามหาสามีคือท้าวสวาสดี แล้วนางเป็นใครจึงเร่ร่อนมาเช่นนี้ นางสุกัลักษณ์ถามบ้าง นางบัวตุมตอบว่า นางก็ตามหาสามีเช่นเดียวกัน และสามีนางก็ชื่อสวาสดี จึงเป็นอันว่าทั้งสองคนตามหาผู้ชายคนเดียวกันและผู้ชายคนนั้นก็เป็นผู้ชายของนางทั้งสองด้วย ถ้าอย่างนั้นเราก็ไปตามหาด้วยกัน ณ ที่ตรงนี้เรียกว่า สองนาง มาจนถึงทุกวันนี้ นางบัวตุมซึ่งท้องแก่มากแล้วและขณะเดินไปถึงท่าตะบุตรเมื่อพักฟื้นจนสามารถเดินทางต่อไปได้แล้ว จึงได้เดินทางต่อไปจนถึงทุ่งใหญ่ นางบัวตุมซึ่งคลอดบุตรใหม่ๆ เกิดอาการหนาวสั่น (ปัจจุบันเรียกว่า ทุ่งน่องหนาวอยู่ทางทิศใต้บ้านท่าม่วง) จนกลับมาข้ามฝั่งทางแม่น้ำชี ที่ท่าสี่แฉก มาถึงยังจอมปลวกเล็กๆ มีต้นกะเสปกกคลุมอยู่ นางสุกัลักษณ์ ได้หาฟืนมาก่อไฟเพื่อให้ความอบอุ่น ในท่าสี่แฉกนี้มีต้นยางใหญ่น้อยเป็นอันมาก และเป็นท่าที่พวกลิงลงเล่นน้ำ ในท่านี้มีลิงแม่ลูกอ่อนคู่หนึ่งเอาลูกลงไปอาบน้ำที่ขอนไม้ และลิงได้หลุดมือตกลงไปในน้ำก็ไหลพัดลูกลิงน้อยไป แต่แม่ลิงไม่เข้าใจนึกว่าลูกน้อยจะอยู่ตรงนั้น จึงคำพูดคำว่าย หาลูกอยู่ในที่นั้น ขณะที่นางสุกัลักษณ์เดินไปหาฟืนก็พบลูกลิงนางจึงอุ้มขึ้นจากน้ำและพาเดินไป เห็นแม่ลิงคำพูดคำว่าย อยู่ไหนนางจึงถามว่า หาอะไร แม่ลิงบอกว่าหาลูก เพราะลูกได้หลุดมือตกน้ำไป นางสุกัลักษณ์จึงถามว่าลูกลิงนี้เป็นลูกของใคร แม่ลิงเห็นแล้วก็ดีใจจึงบอกว่าเป็นลูกของตนเอง แม่ลิงขอบคุณและบอกว่าถ้ามีธูระเดือคร้ออันใดบอกข้า ข้าจะรับอาสาช่วยเหลือ นางจึงบอกว่าขณะนี้นางบัวตุมซึ่งคลอดบุตรใหม่ๆ กำลังหนาวมาก จึงขอให้ช่วยหาฟืนมาก่อไฟให้นางอุ่น ลิงกำลังเล่นน้ำอยู่ก็ช่วยกันหาฟืนให้และเอาไม้มาอุ้ให้เกิดไฟนางสุกัลักษณ์จึงนำไปก่อกองไฟให้นางบัวตุมเพื่อผิงไฟ ก่อนที่พวกลิงจะไปแม่ลิงบอกว่าถ้ามีเรื่องทุกข์ร้อนอันใดให้บอก พวกเราจะช่วย นางบัวตุมเมื่อได้ผิงไฟก็เริ่มมีกำลัง ขณะที่นางผิงไฟอยู่ก็มีงูออกมาจากรูที่อยู่ข้างกองไฟเมื่อได้รับความร้อนมาก มันจึงออกมาและเลื้อยเข้าไปกัดนางบัวตุมที่กำลังผิงไฟอยู่ตาย (งูนี้เป็นนายพรานที่นางบัวตุมฆ่าตาย) นางสุกัลักษณ์หมดหวังหมดกำลังใจที่จะช่วยจึงนึกถึงพวกลิง นางจึงรีบวิ่งไปบอกพวกลิงให้มาช่วยพวกลิงเมื่อรู้เรื่องแล้วก็ตามนางสุกัลักษณ์ไปช่วยนางบัวตุม และพาพญาลิงตัวหนึ่งมาด้วยซึ่งเป็นหมองูที่เก่งมาก ได้เสกคาถาว่า

‘อมมิง ไซเท้าคกกุเปากี้ลึง โอม มิงไซทอบม กูเปากี้แวน ให้มิงบกจ้งพาย ให้มิงหายจ้งแบ่ง ให้มิงแห่งจ้งปุน โอม สตี สวาหะ

เป่าพิฆูให้บก

โอมปุนเป่า ปุนป้า สองคันหามาสอน คันหีสี่แดง ฝามาชอย กันอัด
ให้แห้ง ให้ใจจ้งปุน อมโสละเล ละวัง สั้งโลดติดตั้ง สวาหับ

เป่าพิฆูให้ดี

ออมบัจสีเสียะ เดกพะเงียะ บัดลี (เป่าพิฆูให้หายปวดคิมาก)

เมื่อพญาลิงเสกคาถาเป่าลงไป นางบัวตุมก็ฟื้นขึ้นและหายดีแล้วพญาลิงและพวกก็ได้ลา
นางบัวตุมและนางสุกลักษณ์กลับบ้านเมืองลงไป นางบัวตุม นางสุกลักษณ์และลูกน้อยก็พากัน
เดินทางต่อไป เมื่อเดินไปถึงทะเลแม่น้ำทั้งสองสายรวมกันคือแม่น้ำมูลและแม่น้ำชีและในที่นี้ก็มี
โคกอยู่กลางต้นตระเม็ง ใหญ่ นางได้พักอยู่ที่นั่นจนนางสุกลักษณ์คลอดบุตรชายได้ตั้งชื่อนั้นและ
พากันทำที่พักอาศัยอยู่ที่นั่น จนกว่านางสุกลักษณ์จะหายดี และมีกำลังแข็งแรงแล้ว ส่วนบุตรชาย
นั้นทั้งสองตั้งชื่อว่า “บุตรทวงศ์” เมื่อนางสุกลักษณ์ อากาโรคิแล้ว จึงพากันเดินทางต่อไปพร้อมบุตร
ชายทั้งสอง เดินเข้าไปในป่าแห่งหนึ่ง ป่าแห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์มีต้นไม้ ผลไม้ และน้ำ
พระอินทร์ซึ่งอยู่บนสวรรค์ได้มองลงมาก็พบว่าบุตรของนางทั้งสองมีความยากลำบากมากมาย
เมื่อเห็นด้วยความประจักษ์ชัดเจน พระอินทร์ซึ่งมีความเมตตากรุณา สงสารที่นางและลูกน้อย
เดินทางตามหาหัวเป็นเวลานาน จึงสั่งให้พระวิศณุกรรมลงไปเนรมิตศาลาพร้อมทั้งน้ำ อาหารและ
เครื่องนุ่งห่มทุกประการเมื่อเนรมิตเสร็จได้เขียนหนังสือประกาศว่าศาลาแห่งนี้สร้างไว้เพื่อนางบัวตุม
นางสุกลักษณ์และบุตรชายทั้งสอง ได้พักอาศัย เมื่อนางมาถึงก็พบศาลาแล้วเดินดูรอบๆ ก็เห็น
หนังสือก็รู้ทันทีว่าพระอินทร์ประทานให้ได้พักอาศัยอยู่ในศาลาแห่งนี้ (สถานที่นี้ปัจจุบันเรียกว่า
บ้านศาลา มาจนถึงปัจจุบัน) เมื่อบุตรของนางทั้งสองเจริญเติบโตแล้ว และกำลังชน จึงขอให้แม่
ทำธนูให้เพื่อจะยิงเล่น แต่แม่ทั้งสองไม่ยอมเพราะเกรงจะยิงถูกกัน แต่ลูกทั้งสองไม่ยอมขอให้แม่
ทำธนูให้จนได้ เมื่อได้ธนูแล้วก็เดินยิงเล่นทุกวัน

วันหนึ่งมีอาชานินยเดินมาพบเด็กทั้งสองคนก็รู้ว่าเป็นลูกของท้าวสวาสดีจึงได้บอกชื่อ
บิดาให้แก่เด็กทั้งสองว่า พ่อของเจ้าชื่อ ท้าวสวาสดี จึงได้พาเด็กทั้งสองขึ้นหลังและพาไปหาท้าว
สวาสดีที่บ้านกระเบื้อง เมื่อไปถึงมีอาชานินยส่งเสียงลั่น ท้าวสวาสดีแปลกใจจึงเดินออกมาดูก็
เห็นเด็กสองคนอยู่หลังมีอาชานินย ถามเด็กสองคนว่าเจ้าเป็นลูกเต้าเหล่าใคร มาจากที่แห่งใด
เหตุใดจึงมาที่นี่ เด็กทั้งสองตอบว่า เราสองคนเป็นลูกของแม่บัวตุมและแม่สุกลักษณ์ และแม่ทั้ง
สองได้บอกว่าบิดาของเราชื่อท้าวสวาสดี เมื่อท้าวสวาสดีได้ฟังแล้วก็ดีใจเข้ากอดลูก ร้องให้
รำพึงรำพันถึงลูกและเมียของตน เมื่อหายเศร้าโศกแล้วจึงได้ถามว่า บัดนี้แม่ของเจ้าพักอยู่ที่ไหน
บอกพ่อเถิด จะได้พาลูกไปรับแม่ทั้งสองมาอยู่ด้วยกัน ลูกทั้งสองบอกว่า ขณะนี้แม่ของเราพักอยู่
ที่ศาลา ท้าวสวาสดีจึงได้พาลูกทั้งสองขึ้นบนหลังมีอาชานินยพาไปที่บ้านศาลา เมื่อไปถึงแล้วมี

อาชานไยได้ส่งเสียงร้องกึกก้องไปทั่วป่า นางบัวตุมและนางศุกลักษณ์เมื่อได้ยินเสียงน้ำก็ตกใจจึงพากันหลมอยู่ในห้อง ท้าวสวาสดีและลูกทั้งสองเข้าไปถึงศาลาไม่เห็นแม่ก็ตกใจเป็นอันมาก จึงคิดในใจว่าแม่ของเราคงมีอะไรมาเอาไป จึงส่งเสียงเรียกแม่ 'แม่ ! เราได้พบพ่อของเราแล้ว พ่อมารับแม่ทั้งสองไปอยู่ด้วยกัน ขอแม่จงออกมาเถิด' แม่ทั้งสองเมื่อได้ยินเสียงลูกทั้งสองร้องบอกและพากันวิ่งออกจากห้องมาหาก็คพบท้าวสวาสดีก็จำได้ว่าเป็นพ่อของนางจริง นางจึงโผล่เข้ากอดท้าวสวาสดีและลูกทั้งสองท้าวสวาสดีได้ถามถึงความทุกข์ยากในการเดินทางของนางทั้งสองพร้อมกับลูกว่ามาพบกันได้ยังไง และคลอคลอกที่ไหน และเมื่อคลอคลอแล้วตั้งชื่อของลูกทั้งสองของนางบัวตุมและนางศุกลักษณ์ว่าอย่างไร นางทั้งสองก็เล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ฟังและถามความเป็นมาของท้าวสวาสดี ท้าวสวาสดีก็เล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟังและพานางทั้งสองพร้อมบุตรชายขึ้นบนหลังม้าอาชานไยไปยังเมืองพิมาย เมื่อไปถึงยังเมืองพิมาย พระเจ้าพรหมทัตและนางนวลเทวีเห็นลูกของตนกลับมาก็ดีพระทัยและเข้ากอดกันร้องไห้ เมื่อหายเศร้าโศกแล้วพระเจ้าพรหมทัตก็ได้จัดพิธีอภิเษกสมรสให้กับท้าวสวาสดีและนางบัวตุม นางศุกลักษณ์ และประกาศมอบบ้านเมืองให้ท้าวสวาสดีปกครองเมืองพิมายต่อไป

หมายเหตุ

จากผู้เรียบเรียง (ศราวุธ บุรณ์เจริญ) ผู้เขียนเล่า คือ คาโสร กงทน บ้านประสาธ ตำบลบ้านโตน อำเภอกำแพงสวาย จังหวัดสุรินทร์ ได้แนบจดหมายมาพร้อมกับนิทานปรัมปรานางบัวตุมมีใจความว่า 'อาจารย์ครับ ผมชอบเขียนหนังสือมักตกความมาก ฉะนั้นขอให้อาจารย์แก้และยกเนื้อกระบวนความให้ดีขึ้นด้วย ตอนไหนพอเดิมก็ให้เพิ่มให้ละเอียดสวย ตอนไหนพอตัดก็ให้ตัดออกด้วย ก็ให้ตัดออกสมเนื้อความให้ดีขึ้นด้วย ส่วนคาถาเป่างูนั้น เป็นพระคาถาจริง ใช้ได้ผลมากเมื่อได้ดูเนื้อความแล้วเป็นสำนวนภาษาที่ไพเราะ ประกอบกับข้าพเจ้าไม่ได้มีความสามารถหรือเชี่ยวชาญในอักขรวิธีทางด้านภาษา จึงมิได้ตัดความ เพียงแต่ปรับแต่งเพิ่มเติมบ้างเท่านั้น'

ภาพเหตุการณ์

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเป็นประธาน

เปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

วันศุกร์ที่ 23 มิถุนายน 2543

เวลา 12.25 น. - สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินโดย ฮ. พระที่นั่ง จากโรงเรียนบ้านโคกขี้หนู อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ไปยังสนามโรงเรียนท่าตูมประชาเสรมวิทย์ ประทับรถยนต์พระที่นั่งไปยัง ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ (ดุริยางค์บรรเลงเพลงมหาชัย) ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ ผู้พิพากษา หัวหน้าศาลจังหวัดสุรินทร์ ผู้บัญชาการทหารบกจังหวัดสุรินทร์ ผู้บังคับการตำรวจภูธร จังหวัดสุรินทร์ ทูลเกล้าฯ ถวายรายงาน ภริยาผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าศาล ผู้บัญชาการทหารบก ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ทูลเกล้าฯ ถวายมาลัยกร

เวลา 13.00 น. - รถยนต์พระที่นั่ง เสด็จพระราชดำเนินสู่พลับพลาพิธี

- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ, อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุรินทร์ เฝ้ารับเสด็จ
- ภริยาผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์, ผู้แทนศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุรินทร์ 2 คน ทูลเกล้าฯ ถวายมาลัยกร
- พระราชดำเนินสู่พลับพลาพิธี
- ประทับพระราชอาสน์
- อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียนทูลเกล้าฯ ถวายหนังสือที่ระลึก
- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กราบบังคมทูลเกล้าฯ ถวายรายงาน
- เสด็จพระราชดำเนินไปยังแท่น ทรงกดปุ่มไฟฟ้าเปิดแพรคลุมป้าย ห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ (ดุริยางค์บรรเลงเพลงมหาฤกษ์)
- เสด็จพระราชดำเนินเข้าสู่พลับพลาพิธี ประทับพระราชอาสน์ ณ ที่เดิม
- ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ กราบบังคมทูลเบิกผู้มีอุปการะคุณเข้าเฝ้าฯ รับพระราชทานเข็มสมนาคุณ (จำนวน 100 ราย)
- เสด็จพระราชดำเนินปลูกต้นกันเกรา บริเวณห้องสมุดฯ
- เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรภายในอาคารห้องสมุดฯ
- ทรงลงพระนามาภิไธยในสมุดที่ระลึก ณ ห้องเฉลิมพระเกียรติ

เวลา 13.45 น. - ประทับรถยนต์พระที่นั่งไปยังสนามโรงเรียนท่าตูมประชาเสรมวิทย์

- ประทับ ฮ.พระที่นั่งไปยังสนามบินสตึก (ดุริยางค์บรรเลงเพลงมหาชัย)

การแต่งกาย ข้าราชการในพระองค์ เครื่องแบบปกติ
ข้าราชการแต่งกายเครื่องแบบปกติขาว
ประชาชนแต่งกายสุภาพหรือชุดสากลนิยม

รายนามผู้บริจาค

ที่	ชื่อ - สกุล	จำนวนเงิน
1	บริษัทไทยประกันชีวิต	1,000,000
2	คุณสุข รังคกุลวัฒน์	100,000
3	คุณนรรตนา ชาญศรี	10,000
4	คุณสุเพ็ชฌ สมุทรทอง	10,000
5	คุณวานิช ธนาคุล	10,000
6	คุณจั่งฮวง แซ่ไอ้ว	25,600
7	คุณคีน สร้อยจิตร	10,000
8	คุณจันทนา คำอ่วม	10,000
9	คุณทองนาก-ทองช้อย งามเลิศ	10,000
10	คุณเปลื้อง บุญล้อม	10,000
11	คุณสมร สร้อยจิตร	10,000
12	คุณนิตราภรณ์ ลากจิตร	10,000
13	คุณสุขจิต บุญชิน	12,000
14	คุณทักษิณี ดวงมณี	10,000
15	คุณหมื่น ยอดพรม	10,000
16	คุณวิเชียร ยอดพรม	10,000
17	คุณกฤษณา บุญแสน	10,000
18	คุณสนิท ไวยนันท์	10,000
19	คุณจ่านง ทองหล่อ	10,000
20	คุณสุริยะ ร่วมพัฒนา	10,000
21	คุณสาคร พรหมบุตร	10,000
22	คุณรังสรรค์ สลับแสง	6,000
23	คุณกาญจนา พรหมบุตร	10,000
24	คุณอม พรหมบุตร	10,000
25	คุณสุทธิ-ผ่องศรี ทองหล่อ	10,000
26	คุณรุ่งโรจน์ นิวัตินบริหาร	10,000
27	ร.ต.ค.ยศ พรหมบุตร	10,000
28	บริษัทเทเลคอมเอเชีย	30,000
29	คุณนที เงินประยูร	10,000
30	คุณเจลา จรรย์ยานนท์	10,000

ที่	ชื่อ - สกุล	จำนวนเงิน
31	คุณจ่านง สวันตรีจ	10,000
32	คุณยุพา บุญมี	10,000
33	คุณเทพ-อุทัยวรรณ เชื้อเจริญ	10,000
34	คุณสง่า แก้วบุคดี	20,000
35	คุณทอง ทองเสียน	10,000
36	คุณดวงกิจ บุตรงาม	10,000
37	คุณนิตยา กิ่งจันทร์	10,000
38	คุณปราโมทย์ ชูทรงเดช	10,000
39	คุณผาสุก-สุพิมพ์ แยมศรี	10,000
40	คุณจันทร์เพ็ญ สมบัติพิทักษ์สุข	10,000
41	คุณจินต์ ตระการผล	10,000
42	คุณสุคนธ์ ตระการผล	10,000
43	คุณสมพงษ์ อรุณโรจน์ปัญญา	10,000
44	คุณวัลภา สร้อยจิต	10,000
45	คุณสุรพงษ์ งามชื่น	10,000
46	คุณไชยวัฒน์ แยมศรี	10,000
47	คุณเทียน ไสรดาว	10,000
48	คุณชวยลิ่ง แซ่ไฉ่	10,000
49	คุณกาหลง พานทอง	10,000
50	คุณฉวีวุฒิ-กัญจวรรณ กาญจนสารธนา	10,000
51	คุณชลดา สมทิพย์	10,109
52	คุณชวลิต-สัมพันธ์ สุรเนตร	10,000
53	คุณกรุงไกร-อดิพร สรรวณิชกิจ	10,000
54	คุณสันติ-อมรรัตน์ ทองรัตนสมบัติ	10,000
55	คุณผดุง-ถ้วนเค็ง สภรัตน์	10,000
56	คณะพุทธบริษัทวัดพระพุทธบาท	10,000
57	คุณประยูร จันทร์สุวรรณ	10,000
58	คุณประกาศ-สุชาดา บุญเรือง	10,000
59	คุณยายลิน แข่งขัน	10,000
60	คุณประวิดิชัย ปริกเจริญ	10,000
61	คุณสมานลักษณ์ สุวรรณวิจิตร	10,000
62	คุณนูน ลากจิตร	10,000

ที่	ชื่อ - สกุล	จำนวนเงิน
63	ร.ต.ต.ยิด ลากจิตร	10,000
64	คุณกุล เสียงวังเวง	10,000
65	คุณชมพู่ แยมศรี	10,000
66	คุณชลอย-คุณวนิดา รัตนสุรย์	10,000
67	คุณวิศิษฐ์ ดีเสมอ	10,000
68	คุณธรีณี บริสุทธิ์โชติพงศ์	10,000
69	คุณฉวีวรรณ อักษรเจริญสุข	10,000
70	คุณชายเป้า สังข์สุข	10,000
71	คุณวรรณิ์ บรรลุดี	10,000
72	คุณโพยม ยืนยง	10,000
73	คุณบัวลอย พันธุ์ปัดย์	10,000
74	คุณปราณี กุลัดถ์นาม	10,000
75	คุณอุทัยพันธ์-วรรณพร สงวนเสริมศรี	350,000
76	คุณพิศาล มุลศาสตร์สาทร	100,000
77	คุณสรัญญา ชูไพฑูรย์	10,000
78	คุณจริยา ศิริสมบูรณ์	10,000
79	คุณอำนาจ กุลัดถ์นาม	10,000
80	คุณอรอุมา เสียงตรง	10,000
81	ร้านจักรพงษ์บุ๊ค	10,000
82	ร้านพรเกษมเฟอร์นิเจอร์	10,000
83	คุณดารา แหลมทอง	10,000
84	บริษัทสุนันทาดีเวลอปเม้นท์	10,000
85	คุณชอุฬร เพ็ชรขอบ	10,000
86	คุณพัชรี ปีย์โชติสกุลชัย	10,000
87	คุณรัตน์ ชนะสุข	10,000
88	คุณกั้ง ชนะสุข	10,000
89	คุณเอื้อน-เสวียง มีมงคล	10,000
90	คุณบังอร มีมงคล	10,000
91	คุณสมบูรณ์-สัมจิน ชูหะศรี	10,000
92	คุณน้อม-สำรวช ชุ่มชูจันทร์	10,000
93	คุณอำนาจ รัตนกำเนิด	10,000
94	คุณอารี ชุ่มชูจันทร์	10,000

ที่	ชื่อ - สกุล	จำนวนเงิน
95	พระครูวรธรรมาจารย์	10,000
96	คุณทัศนีย์ วงศ์เมือง	10,000
97	คุณสินี พัฒนวิบูลย์	10,000
98	คุณสิงห์ทอง สิงหพรพงศ์	10,000
99	คุณเสงี่ยม-ลำไย พวงคำ	10,000
100	คุณสุปราณี บุญรอด	10,000
101	คุณสามารถ ประดับธรรม	20,000
102	คุณจงกล จันทมงคล	บริจาคของเล่นสำหรับเด็ก
103	ลุงทวนสวนปาล์ม	จัดสวนหย่อม
104	คุณสมสมัย จิตดี	10,000
105	บริษัทชันฟลาวเวอร์	10,000
106	คุณธงชัย บวรพัฒนานุกิจ	10,000
107	หลวงพ่อดัดบ้านสะเดา	20,000
108	คุณลำควน แยมศรี	10,000
109	คุณสุชาดา เชื้อสาย	10,000
110	คุณวิเชียร เพียนขาว	10,000
111	คุณบัวจันทร์ เจริญ	10,000
112	คุณเสงี่ยม-ลำไย พวงคำ	10,000
113	คุณสามารถ ประดับธรรม	จัดทำป้ายชื่อห้องสมุด
114	คุณสมสมัย จิตดี	10,000
115	หลวงปู่ธรรมรังษี	บริจาครั้วรอบอาคาร
116	นายสมนึก สุขัชชะ	บริจาคบันไดทางขึ้น
117	นางวนิดา สมเสร็จ	10,000
118	คุณกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ	20,000
119	วัดอมรินทราวาท	10,000
120	วัดเพชรบุรี	10,000
121	พระครูวรธรรมาจารย์	10,000
123	คุณพงษ์แก้ว แก้วล่า	10,000
124	คุณสมเกียรติ นิลทอง	10,000
	รวม	

หมู่บ้านช้าง ต.กระโพ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายเกษมศักดิ์	แสนโกชน์	ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์
รองผู้ว่าจังหวัดสุรินทร์ทุกท่าน		
นายกฤษดา	พานิชเจริญ	นายอำเภอท่าตูม
นายวีรวุฒิ	บุญมี	ผู้ทรงคุณวุฒิ
นายทรงชัย	ขยับงาน	ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาภายนอกโรงเรียน จังหวัดสุรินทร์

คณะทำงาน

นายทรงชัย	ขยับงาน	หัวหน้าคณะทำงาน
ผู้บริหารศูนย์บริการการศึกษาภายนอกโรงเรียน สำนักงานจังหวัดสุรินทร์	อำเภอ/กิ่งอำเภอ	คณะทำงาน
นายศรายุทธ	บุรณ์เจริญ	คณะทำงาน
นายพิเชษฐ์	ดียิ่ง	คณะทำงาน
นางวัชรีย์	สวัสดิ์	คณะทำงาน
นางลาวัญย์	รับงาม	คณะทำงาน
นางสาวสุภาพร	ลากจิตร	คณะทำงานและเลขานุการ

